

KAPITOLA DESET

Lily přistane na zádech s rukama roztaženýma, jako by splývala v bazénu. Ale ani se nehne. Ta chvíle trvá věčnost. Nebo pouhý okamžik. Obojí, jen netuším jak.

Travis se na ni podívá a pak se otočí zpátky na mě. Hýbe pusou, ale neslyším ho. V uších mi zní jen ozvěna výstřelu. Zvedne pistoli ke spánku. Zavřu pevně oči. Když je otevřu, hlava mu odskočí stranou. Tělo se mu sveze k Lilyiným nohám, jako by škemralo o poslední šanci.

Tohle není skutečné. Nestalo se to. Musela jsem cestou k Jamieho autu omdlít. Vzbudím se a vrátím se do stodoly. Najdu Lily a obejmu ji. Řeknu Leviovi, že už jsem rozchod s TJem překonala. Prozradím Jamiemu všechna svoje tajemství. Proč strejda David doopravdy zemřel. Proč už nehraju hokej. Co máma provedla, když na večírku na Sugar Islandu našla tátu v posteli s Danou, zrovna když mu o mně chtěla říct. Čím všechny ty klučiči lži začaly.

Je to jen zlý sen. Každou chvíli se určitě probudím.

Někde za autem se kdosi pohne. Jamie. Tady, v mém snu. Je přikrčený. Hlavou trhá ze strany na stranu, obhlíží terén. Zbytek jeho těla klouže vzduchem, jako by byl na bruslích. Klekne si k Lily. Něžně jí odhrne vlasy z čela.

Proč nepanikaří? Kde se v něm bere ten klid? Dokonce i ve svém ochromení si všimnu, jak klečí. Pozorně a soustředěně, zrovna jako když mi čistil zkrvavené koleno. Rozcuchané kadeře s měděnými odlesky. Jediná osoba, která na petardy zareagovala, jako by to byly výstřely.

Jamie jí na krku zkontroluje tep. Ukazováček a prostředníček položí na spodní část krku přesně tam, kde se nachází krkavice. Přesně jako Teddie, když mě učila KPR.

Hlava mu klesne, jako by byla příliš těžká. Potom se mu zvrátí dozadu a z pusy mu vyjde dlouhý povzdech směrem ke korunám stromů.

Odněkud se ozve bolestné zaskučení. Jamie se otočí a podívá se na mě. Oči má vytřeštěné a plné překvapení.

„Daunis!“ Rozběhne se ke mně. „Není ti nic?“

Chci zakroutit hlavou, ale místo toho se celá rozřesu. Udělám k němu krok, ale podlomí se mi nohy. Jamie mě podepře a napůl odnese k sobě do auta vzdáleného jen pár kroků. Honem mě položí na sedadlo spolujezdce. Jemně. Abych se nepolámala.

„T-t-tajnosti.“ Ten hlas nepoznávám, je moc pisklavý, ale dobře vím, že vyšel z mého nitra. Podívám se okýnkem ven, jestli neuvidím cestu, po které bych mohla utéct. Když sáhnu po klice, z pusy mi unikne další slovo. „C-c-cizí.“ Tajemství, od kterých toužím utéct, nejsou moje.

„Pšššš,“ pošimrá mě v uchu jeho dech. „Musíme odsud vypadnout, Daunis. Hned teď.“

Lily je mrtvá.

Jamie Johnson není tím, kým tvrdí.

A tohle není sen.

Jamie se vrací cestou, kterou jsme přijeli. Lesní cesty a prašné silničky připomínají vlasečnice vinoucí se ostrovem až k žilám, které nás zavedou zpátky k trajektu. Žíly proudí do srdce. Tepny naopak ze srdce. A právě v srdci všechno začíná.